

wym w wysokości 1% należnego podatku dochodowego za każdy procent wzrostu zatrudnienia inwalidów i osób traktowanych na równi z inwalidami w ogólnej liczbie zatrudnienia.

4. Środki uzyskane przez spółdzielnie inwalidów z tytułu ulg podatkowych, o których mowa w ust. 1—3, są przeznaczone na fundusz rehabilitacji inwalidów.

§ 16. Spółdzielniom pracy rękodziela ludowego i artystycznego należy podatek dochodowy obniżyć się o 5% pod warunkiem, że środki uzyskane z tego obniżenia zostaną przeznaczone na fundusz rozwoju twórczości ludowej i artystycznej.

§ 17. 1. Jednostkom gospodarczym przysługują ulgi w podatku dochodowym z tytułu zatrudnienia osób wykształconych w usługach bytowych i działalności piekarskiej, które na podstawie pisemnej umowy zostały objęte programem przygotowania zawodowego i uzyskały świadectwo ukończenia nauki zawodu.

2. Ulgi, o których mowa w ust. 1, stosuje się przez potrącenie z należnego podatku dochodowego za rok podatkowy, w którym nastąpiło zatrudnienie osoby wykształconej:

- 1) w usługach bytowych, w razie zatrudnienia jednej osoby wykształconej, kwoty 25 000 zł — przy okresie szkolenia przez 24 miesiące lub 30 000 zł — przy okresie szkolenia ponad 24 miesiące oraz kwoty 35 000 zł — w razie zatrudnienia każdej następnej osoby wykształconej,
- 2) w działalności piekarskiej kwoty 35 000 zł — w razie zatrudnienia każdej osoby wykształconej.

3. Ulga podatkowa określona w ust. 1 nie przysługuje, jeżeli przygotowanie zawodowe osób zatrudnionych w celu nauki zawodu było finansowane z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej lub z Funduszu Ochrony Pracy.

§ 18. Spółdzielniom pracy, spółdzielniom zrzeszonym w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, w „Społem” Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców, spółdzielniom mleczarskim, ogrodniczo-pszczelarskim oraz spółdzielniom rzemieślniczym przysługuje ulga w podatku dochodowym z tytułu oprocentowania wniesionych przez osoby fizyczne udziałów członkowskich w wysokości 3% należnego podatku dochodowego, nie więcej jednak niż wynosi kwota najwyższego oprocentowania długoterminowych imiennych wkładów oszczędnościowych ludności, stosowanego przez Narodowy Bank Polski.

§ 19. 1. Suma ulg w podatku dochodowym określonych w rozporządzeniu nie może przekraczać 30% podatku dochodowego należnego od jednostek gospodarczych za rok podatkowy.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do ulg określonych w § 8—10, 14—16 i 18.

§ 20. Minister Finansów określi szczegółowe zasady i tryb stosowania ulg w podatku dochodowym.

§ 21. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1982 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym z tytułu przeznaczenia zysku na cele rozwojowe oraz na inne cele uzasadnione społecznie (Dz. U. Nr 41, poz. 274),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 maja 1983 r. w sprawie ulgi w podatku dochodowym z tytułu wzrostu produkcji przędzy, skór garbowanych, obuwia gumowego i tekstylno-gumowego (Dz. U. Nr 28, poz. 137),
- 3) § 19 ust. 3 uchwały nr 281 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1973 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczości inwalidów (Monitor Polski z 1973 r. Nr 56, poz. 314 i z 1979 r. Nr 21, poz. 120).

2. Do ulg w podatku dochodowym, przyznanych lub należnych w 1983 r. na podstawie przepisów rozporządzeń wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się przepisy tych rozporządzeń.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

338

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1983 r.

w sprawie zasad i wysokości opodatkowania podatkiem dochodowym organizacji politycznych, społecznych i zawodowych.

Na podstawie art. 48 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady i wysokość opodatkowania podatkiem dochodowym organizacji politycznych, społecznych i zawodowych oraz zwolnienia i ulgi w tym podatku.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 71, poz. 318),

- 2) organizacji społecznej — rozumie się przez to organizacje polityczne, społeczne i zawodowe,
- 3) działalności gospodarczej — rozumie się przez to działalność w zakresie produkcji, obrotu towarowego, organizacji imprez oraz wszelkiego rodzaju odpłatnego wykonywania usług, stanowiących główne lub uboczne źródło przychodów organizacji społecznych, prowadzoną zarówno przez wyodrębnioną komórkę organizacyjną, jak i bezpośrednio przez organizację społeczną.

§ 2. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego zysk organizacji społecznych:

- 1) z działalności innej niż działalność gospodarcza,

- 2) nie przekraczający w roku podatkowym kwoty 700 tys. złotych, pod warunkiem, że środki uzyskane z tego tytułu będą przeznaczone w całości na cele statutowe organizacji społecznej bądź na cele rozwojowe.
- 3) ze sprzedaży wydawnictw przez związki zawodowe oraz przez organizacje społeczne prowadzące działalność naukową,
- 4) z produkcji i usług nowo uruchomionej działalności gospodarczej przez okres pierwszych trzech lat tej działalności, pod warunkiem że środki uzyskane z tego tytułu będą przeznaczone na fundusz rozwoju organizacji lub inny fundusz o podobnym przeznaczeniu albo na cele statutowe organizacji społecznej,
- 5) z produkcji i usług zakładów doskonalenia zawodowego.

2. Za nowo uruchomioną działalność uważa się taką działalność, którą podejmuje się w wyniku poniesionych na tę działalność nakładów inwestycyjnych; nie jest nową działalnością prowadzona w wyniku podziału lub połączenia już istniejącego majątku trwałego i obrotowego bądź uruchomienia tylko nowych rodzajów produkcji lub usług w ramach prowadzonej dotychczas działalności gospodarczej.

§ 3. 1. Ustalenie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym następuje w sposób określony w art. 40—43 ustawy.

2. Podatek dochodowy, liczony w procencie podstawy opodatkowania, wynosi:

- 1) od organizacji społecznych działających w zakresie nauki i kultury, kultury fizycznej,

sportu i turystyki oraz od organizacji społecznych naukowo-technicznych — 30%.

- 2) od organizacji społecznych nie wymienionych w pkt 1 w zależności od wysokości wpłat z zysku do podziału na rzecz działalności statutowej:

a) jeżeli wpłaty wynoszą mniej niż 40% — 60%.

b) jeżeli wpłaty wynoszą co najmniej 40% — 55%.

c) jeżeli wpłaty przekraczają 60% — 45%.

3. Wpłatę z zysku do podziału, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przyjmuje się dla celów opodatkowania w wysokości określonej przez organ sprawujący nadzór.

§ 4. Organizacjom społecznym, które zatrudniają inwalidów i osoby traktowane na równi z inwalidami, przysługują ulgi w podatku dochodowym w wysokości i według zasad określonych w odrębnych przepisach dla spółdzielni inwalidów.

§ 5. Minister Finansów może udzielić organizacjom społecznym ulg i zwolnień od podatku dochodowego, w razie gdy przemawiają za tym ważne względy społeczno-gospodarcze.

§ 6. Organizacjom społecznym, poza ulgami i zwolnieniami, o których mowa w § 4 i 5, przysługują również ulgi w podatku dochodowym, określone w odrębnych przepisach dla jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

339

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1983 r.

W sprawie wysokości obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz zasad ustalania wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń.

Na podstawie art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334), zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obciążenie przyrostu kwoty wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów działalności, o którym mowa w art. 2 ustawy, ponad wskaźnik przyrostu wolnego od obciążeń ustala się według następującej skali:

Lp.	Przyrost wynagrodzeń w %	Stawka obciążenia kwoty przyrostu wynagrodzeń w %
1	do 1	40
2	ponad 1 do 2	80
3	ponad 2 do 3	120
4	ponad 3 do 4	200
5	ponad 4 do 5	300
6	ponad 5 i dalszy przyrost	400

2. W jednostkach organizacyjnych spółdzielczości inwalidów, spółdzielczości niewidomych oraz w zakładach

szkoleniowo-produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych najwyższa stawka obciążenia, o której mowa w ust. 1, wynosi 200%.

§ 2. 1. Produkcja sprzedana netto, o której mowa w art. 3 ust. 5 ustawy, jest obliczana w przedsiębiorstwie jako różnica między wartością sprzedaży w cenach realizacji a kosztami materialnymi bez amortyzacji.

2. Szczegółowe zasady obliczania produkcji sprzedanej, o której mowa w ust. 1, oraz produkcji sprzedanej w cenach zbytu lub w cenach realizacji, o której mowa w art. 3 ust. 5 ustawy, określili w terminie do dnia 15 stycznia 1984 r. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

3. Decyzje organów założycielskich o stosowaniu w 1983 r. określonych mierników produkcji sprzedanej mają również zastosowanie w 1984 r. z następującymi wyjątkami:

- 1) jednostki gospodarcze, które w 1983 r. stosowały miernik produkcji sprzedanej w cenach realizacji, mogą od 1984 r. stosować miernik produkcji sprze-